

vist Lovforslaget og Forhandling derom. Nu i sidste Øjeblik bliver man maaske betænkelig ved denne Afvisning og siger, at man vilde maaske have stillet sig anderledes, hvis Forslaget havde været henvist til et Udvalg; men det er jo kun almindelige Talemaader, der i Virkeligheden dækker over en daarlig Samvittighed. Saa siger det ærede Medlem, at det er Regeringspartierne Sag at stille Forslag om Henvielse til Udvalg; men det er jo en rent formel Betragtning. Det har altid været saaledes under Rigsdagsarbejdet, at den, der ønsker Udvalg, udtaler Ønsket om, at Udvalg maa blive nedsat. Men det ærede Medlem og hans Parti har ikke tilkendegivet noget saadant Ønske. De har tværtimod fra første Færd tilkendegivet, at de ikke vil være med til en saadan saglig Prøvelse af Lovforslaget; de vilde blot diskutere det her.

Hermed skal jeg slutte mine Bemærkninger og paa ny udtale Haabet om, at ikke alle Medlemmer af det konservative Folkeparti og Venstre vil stille sig afvisende, men følge det smukke Eksempel, som det ærede Medlem Hr. Holstein har givet ved at anbefale Forslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Hedegaard: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Holger Larsen) udtalte sig om Husmændenes Indtægt. Ja, men det er selvfølgelig den forholdsmæssige Indtægt, her er Tale om, det var ogsaa den, der var Tale om forleden Dag, og hvor meget den gaar over eller under dette her, er ikke oplyst; jeg er overbevist om, at den i mange, mange Tilfælde gaar meget under dette.

Naar den ærede Ordfører for Socialdemokratiet Hr. Holger Larsen kommer med et Citat af mine Udtalelser fra første Behandling, saa giver dette slet ikke det rigtige Billede, thi mine Udtalelser angik Sagen, saaledes som den var oplyst, eller rettere med de manglende Oplysninger.

Det kan ikke nytte, at den højtærede Indenrigsminister kommer med en hel Redegørelse for, hvordan Aldersrentelovens § 5 er brugt eller vil blive brugt. Den ærede Ordfører Hr. Holger Larsen har her givet Anvisninger, og nu er det naturligvis en Vanskelighed, hvis den højtærede Minister udtaler sig imod den Brug, som hans Partifælle ønsker at gøre af § 5, men indtil denne Dag er § 5 brugt ude i Kommunerne saaledes, at det har været forsvaret. Det er mit Skøn, og jeg tror ogsaa, det vil blive Tilfældet herefter. Jeg

ved meget vel, hvad der staar i Aldersrentelovens § 5, og jeg ved ogsaa meget vel, hvordan den praktiseres. Jeg tror, det holdes indenfor Loven og alligevel paa en saadan Maade, at det gaar an. Nu siger den højtærede Minister, at vi vil ikke paa nærværende Tidspunkt være med til en saglig Forhandling. Det er saa urigtigt, som noget kan være. Hele min Argumentation ved første Behandling gik ud paa, at vi maatte have Oplysninger frem, og de skulde selvfølgelig komme fra Regeringen; men der er ikke gjort noget fra Regeringens Side for at faa disse Oplysninger frem, og saa er det, jeg maa sige, at naar saadanne Oplysninger ikke foreligger, maa vi holde vort Standpunkt. Men vi er naturligvis villige til i Aar ligesom tidligere Aar at arbejde med paa, at hele Aldersrenteloven forvaltes og dens Bevillinger fordeles paa en forsvarlig og god Maade.

Vesterager: Naar den højtærede Minister virkelig mener, at Aldersrentenyderne, naar Brændselhjælpen falder bort, i Aar vil blive daarligere stillet, end de var i Fjor, saa maa det være temmelig let at skaffe de nødvendige Oplysninger til Begrundelse heraf. Jeg har dog endnu ikke faaet nogen som helst begrundet Forklaring om; at min Antagelse var forkert.

Med Hensyn til § 5 vil jeg gerne sige, at den bliver selvfølgelig anvendt, men den kan ikke anvendes i alle Forhold, den er netop sat ind for at komme de allerdaarligst stillede til Hjælp, dem, der ogsaa er syge. Jeg vil heller ikke have den Følelse ganske udryddet i vort Folk, at Børn har en Opgave overfor deres gamle Forældre. Det er en Følelse, som jeg gerne vil have værnet, og med den nuværende Aldersrentelov er der udmærket Anledning for dem, der vil hjælpe deres gamle Forældre lidt.

Spørgsmaalet om Skatteyderne slipper man ikke udenom. Jeg hørte forleden en Udtalelse fra Aarhus — jeg har ikke kunnet konstatere Rigtigheden, men jeg har Grund til at tro, at det forholder sig saaledes —, at der i Aarhus var 6 000 Skatteydere, der aldeles ikke kunde betale deres Skat. Det er dog et Tal, der vækker Eftertanke.

Indenrigsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Hedegaard kom paa ny med nogle Bemærkninger om Forstaaelsen af § 5. Jeg maa forstaa det ærede Medlem saaledes, at det er hans Opfattelse, at man kan anvende § 5, 1ste Stykke,